Udskriftsdato: 14. april 2024

2009/1 LSF 81 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af repatrieringsloven (Udvidelse af målgruppen, forhøjelse af repatrieringsstøtten, justering af reintegrationsbistanden, ekstra reintegrationsydelse til visse udlændinge og styrkelse af den kommunale indsats)

Ministerium: Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration

Journalnummer: Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, j.nr. 09/09309

Fremsat den 25. november 2009 af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech)

Forslag

til

Lov om ændring af repatrieringsloven

(Udvidelse af målgruppen, forhøjelse af repatrieringsstøtten, justering af reintegrationsbistanden, ekstra reintegrationsydelse til visse udlændinge og styrkelse af den kommunale indsats)

§ 1

I repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 4 af 5. januar 2006, som ændret ved § 12 i lov nr. 404 af 8. maj 2006, foretages følgende ændringer:

1. *§ 3, stk. 4,* affattes således:

»*Stk. 4.* Ved andre familiesammenførte udlændinge forstås udlændinge, der har haft opholdstilladelse her i landet i mindst fem år, og som har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person, der ikke er omfattet af stk. 2.«

2. I *§ 7, stk. 2, nr. 4,* ændres »25.000 kr.« til: »116.954 kr.«, og »8.000 kr.« ændres til: »35.651 kr.«

3. I *§ 7, stk. 3,* ændres »15.000 kr.« til: »16.954 kr.«, og »5.000 kr.« ændres til: »5.651 kr.«

4. *§ 7, stk. 6, 2. pkt.,* ophæves.

5. I *§ 7* indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»*Stk. 7.* Uanset stk. 6 kan der ydes hjælp til repatriering, hvis

1) udlændingen er blevet skilt fra og ikke længere samlever med referencen,
2) referencen er død,
3) udlændingen som barn er blevet familiesammenført med sine forældre og efter sit fyldte 18. år ønsker at repatriere, eller
4) udlændingen har opholdstilladelse på grundlag af en familiemæssig tilknytning til en herboende søn eller datter og er omfattet af § 10, stk. 1, nr. 4.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 8.

6. *§ 10, stk. 1, nr. 3,* ophæves.

Nr. 4 og 5 bliver herefter nr. 3 og 4.

7. I *§ 10, stk. 1, nr. 5,* der bliver nr. 4, ændres »60 år« til: »55 år«.

8. I *§ 10* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning yde en supplerende løbende, månedlig reintegrationsbistand i 5 år til en udlænding, som er omfattet af § 3, stk. 1 eller 7, og som er berettiget til reintegrationsbistand efter stk. 1 og meddelt opholdstilladelse her i landet før den 1. juli 2002. Den supplerende reintegrationsbistand udgør 1.000 kr. pr. måned. I stedet for en løbende, månedlig ydelse i 5 år kan udlændingen, inden kommunalbestyrelsen træffer afgørelse efter 1. pkt., anmode om at modtage en løbende, månedlig, livslang ydelse på 800 kr. Anmodningen er uigenkaldelig.«

Stk. 3-6 bliver herefter til stk. 4-7.

9. *§ 10, stk. 5, 2. pkt.,* der bliver stk. 6, 2. pkt., affattes således:

»Bistanden fastsættes i forhold til leveomkostningerne i de enkelte lande og på grundlag af en vurdering af mulighederne for en vellykket repatriering.«

10. I *§ 13, stk. 1,* ændres »75 pct.« til: »100 pct.«

11. I *§ 14* ændres »§ 7, stk. 2, nr. 3-5 og 8, og § 7, stk. 3 og 4« til: »§ 7, stk. 2, nr. 3, 5 og 8, og § 7, stk. 4«.

12. I *§ 14* indsættes som *stk. 2* :

»Stk. 2. De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 4, og § 7, stk. 3, er fastsat i 2010-niveau og reguleres fra og med 2011 én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 2. Repatrieringslovens § 3, stk. 4, § 7, stk. 2, nr. 4, § 7, stk. 3, § 7, stk. 7, § 10, stk. 1, nr. 4, § 10, stk. 3, og § 10, stk. 6, som affattet, indsat eller ændret ved denne lovs § 1, nr. 1, 2, 3, 5, 7, 8 og 9, finder anvendelse på ansøgninger om hjælp til repatriering efter lovens § 3 og ansøgninger om reintegrationsbistand efter lovens § 10, hvis repatriering finder sted den 1. januar 2010 eller senere. Dette gælder, uanset om kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse efter de hidtil gældende regler, jf. lovbekendtgørelse nr. 4 af 5. januar 2006, som ændret ved § 12 i lov nr. 404 af 8. maj 2006.

Stk. 3. Repatrieringslovens § 13, stk. 1, som ændret ved denne lovs § 1, nr. 10, finder anvendelse for kommunale udgifter afholdt fra og med regnskabsåret 2010.

Stk. 4. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fremsætter forslag om revision af loven i folketingsåret 2013-14.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Lovforslagets baggrund og formål*
2. *Gældende regler om repatriering*
   - *2.1. Repatrieringsloven*
   - *2.2. Nærmere om en udlændings adgang til at fortryde repatriering*
   - *2.3. Betydningen af udlændingelovens § 17 og § 17 a for udbetaling af hjælp til repatriering efter repatrieringsloven*
3. *Lovforslagets indhold*
   - *3.1. Udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven*
     - *3.1.1. Afskaffelse af krav om tidsubegrænset opholdstilladelse for hjælp til repatriering og reintegrationsbistand*
     - *3.1.2. Nedsættelse af alderskravet for modtagelse af reintegrationsbistand*
     - *3.1.3. Udvidelse af personkredsen, der kan modtage repatrieringshjælp, uden at referencepersonen også repatrierer*
   - *3.2. Forhøjelse af støttebeløbene efter repatrieringsloven*
     - *3.2.1. Forhøjelse af hjælpen til etablering*
     - *3.2.2. Forhøjelse af reintegrationsbistanden*
   - *3.3. Særlig ydelse for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens regler før ændringen i 2002*
   - *3.4. Oversigt over foreslåede ændringer af satser*
   - *3.5. Styrkelse af den kommunale indsats*
4. *Lovens ikrafttræden og revision*
5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner*
6. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet*
7. *Administrative konsekvenser for borgerne*
8. *Miljømæssige konsekvenser*
9. *Forholdet til EU-retten*
10. *Hørte myndigheder m.v.*
11. *Vurdering af konsekvenser af lovforslaget*

1. Lovforslagets baggrund og formål

Repatrieringsloven har til formål at give herboende udlændinge mulighed for at opnå støtte og rådgivning i forbindelse med tilbagevenden til hjemlandet eller til et tidligere opholdsland. Loven hviler på den forudsætning, at udlændingens tilbagevenden sker på frivilligt grundlag og med det formål at tage varig bopæl i hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Den 12. november 2009 har regeringen og Dansk Folkeparti som led i aftalen om finansloven for 2010 indgået en aftale om en styrket repatrieringsindsats.

Aftalen indeholder en række initiativer, der har til formål at give herboende udlændinge bedre mulighed for frivilligt at vende tilbage til deres hjemland eller tidligere opholdsland. Aftalen indeholder endvidere

initiativer, der har til formål at styrke kommunernes indsats og muligheder for at støtte den enkelte udlænding, der ønsker at repatriere.

Formålet med aftalen er således bl.a. at give herboende udlændinge, der er dårligt integreret i det danske samfund, og for hvem repatriering udgør en mulighed for at etablere en bedre tilværelse, et styrket grundlag herfor. Aftalen har endvidere bl.a. til formål at forbedre mulighederne for frivillig repatriering for herboende ældre udlændinge, der har opholdt sig i Danmark i en længere årrække, og hvor muligheden for at tilbringe alderdommen i hjemlandet kan styrke den enkeltes livskvalitet.

Dette lovforslag gennemfører de initiativer i aftalen, der kræver ændring af repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 4 af 5. januar 2006.

Lovforslaget indeholder forslag om en udvidelse af kredsen af personer, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven. Med lovforslaget foreslås aldersgrænsen for udlændinge, der kan modtage den løbende ydelse til ældre udlændinge (reintegrationsbistanden), nedsat fra 60 år til 55 år. Endvidere foreslås kravet om tidsubegrænset opholdstilladelse, der gælder for visse udlændinge omfattet af repatrieringsloven, erstattet med et krav om mindst fem års opholdstilladelse her i landet. Der henvises til afsnit 3.1.

Lovforslaget indeholder endvidere forslag om en forhøjelse af den hjælp, som en udlænding kan modtage i forbindelse med repatriering. Det foreslås således, at den hjælp, der kan ydes til etablering i forbindelse med tilbagevenden (hjælp til repatriering), forhøjes væsentligt. Det foreslås tilsvarende, at reintegrationsbistanden til ældre udlændinge, der repatrierer, forhøjes. Der henvises til afsnit 3.2.

For at give herboende ældre udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse her i landet før den 1. juli 2002, et bedre grundlag for repatriering indeholder lovforslaget forslag om, at der for denne gruppe skal tilbydes en supplerende reintegrationsbistand ved repatriering. Der henvises til afsnit 3.3.

Endelig foreslås der – med henblik på at styrke kommunernes grundlag for at tilbyde repatriering – foretaget en ændring af refusionen af kommunernes udgifter til hjælp til repatriering fra 75 pct. til 100 pct. Der henvises til afsnit 3.5.

Herudover indeholder lovforslaget – som supplement til aftalen om en styrket repatrieringsindsats – forslag om, at det skal være muligt for herboende ældre udlændinge, der har opholdstilladelse på grundlag af en familiemæssig tilknytning til en herboende søn eller datter (referencepersonen) at modtage hjælp til at repatriere, selv om referencen ikke ønsker at vende tilbage. Der henvises til afsnit 3.1.

Med lovforslaget gennemføres der en væsentlig styrkelse af repatrieringsordningen. Det følger i den forbindelse af aftalen om en styrket repatrieringsindsats, at den forhøjede hjælp til repatriering og den supplerende reintegrationsbistand alene kan ydes i en tidsbegrænset periode fra 2010 til 2013. Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration vil løbende følge udviklingen i antallet af repatrierede udlændinge, ligesom ministeriet vil drage omsorg for, at den styrkede indsats tages op til revision i folketingsåret 2013-14. Lovforslaget indeholder på den baggrund forslag om, at de ændringer af repatrieringsloven, der efter aftalen foreslås indført midlertidigt, tages op til revision i folketingsåret 2013-14. Der henvises til afsnit 4.

Aftalen om en styrket repatrieringsindsats indeholder endelig for at sikre, at den enkelte udlænding er opmærksom på muligheden for repatriering, og for at sikre, at udlændingen har det bedst mulige grundlag for at træffe beslutning herom, aftale om etablering af en pulje på 20 mio. kr., hvorfra kommunerne kan søge om støtte til konkrete projekter, der understøtter repatriering.

2. Gældende regler om repatriering

2.1. Repatrieringsloven

Repatrieringsloven indeholder en regulering af herboende udlændinges muligheder for at opnå økono-

misk støtte og rådgivning i forbindelse med frivillig tilbagevenden til udlændingens hjemland eller et tidligere opholdsland.

Kredsen af udlændinge, der kan modtage støtte og rådgivning efter repatrieringsloven, er nærmere fastsat i lovens § 3.

Lovens personkreds omfatter således flygtninge m.v. og familiesammenførte til flygtninge m.v. Lovens personkreds omfatter endvidere andre familiesammenførte udlændinge. Andre familiesammenførte udlændinge omfatter udlændinge med opholdstilladelse som følge af en familiemæssig tilknytning til en herboende person, som ikke er flygtning m.v. Den herboende person kan således være dansk statsborger eller indvandrer.

Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan efter ansøgning beslutte, at en udlænding, der har opholdstilladelse på andet grundlag, skal anses for omfattet. Det kan navnlig være relevant for udlændinge, der har fået opholdstilladelse inden udlændingeloven fra 1983, herunder for udlændinge, der har opnået ophold her i landet før indvandringsstoppet i 1973, eller er født som efterkommere af sådanne udlændinge.

Loven gælder ikke for danske statsborgere, der således ikke kan modtage hjælp efter lovens bestemmelser. Det gælder, uanset om de pågældende personer inden erhvervelse af dansk indfødsret har tilhørt den personkreds, der er omfattet af loven.

Den økonomiske støtte, der kan ydes udlændinge efter repatrieringsloven, omfatter dels *hjælp til repatriering,* dels udbetaling af *reintegrationsbistand*.

Hjælp til repatriering har til formål at give udlændinge, der ønsker at repatriere, mulighed for at modtage økonomisk støtte til tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, hvis udlændingen ikke har midler hertil, jf. § 7. Hjælp til repatriering omfatter bl.a. hjælp til etablering, der udgør et engangsbeløb, som udbetales i to dele i forbindelse med udlændingens tilbagevenden til hjemlandet. Hjælp til repatriering omfatter herudover bl.a. støtte til hjemrejsen, transport af personlige ejendele, etablering af erhverv i hjemlandet, sygeforsikring samt medicin og personlige hjælpemidler.

Reglerne om reintegrationsbistand har til formål at give ældre og/eller uarbejdsdygtige udlændinge, der ønsker at vende hjem, men som ikke har mulighed herfor på grund af manglende forsørgelsesgrundlag, et økonomisk grundlag for at repatriere.

Reintegrationsbistanden udgør en løbende, månedlig ydelse i fem år, jf. lovens § 10, stk. 1. I stedet for en løbende, månedlig ydelse i fem år kan udlændingen anmode om at modtage en løbende, månedlig livslang ydelse, som udgør 80 pct. heraf, jf. lovens § 10, stk. 1.

Efter repatrieringslovens § 10, stk. 3, fradrages pension, der medtages ved repatriering i medfør af lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. eller bilaterale aftaler om social sikring mellem Danmark og andre lande, i reintegrationsbistanden.

Det er en betingelse for at modtage støtte til repatriering efter repatrieringsloven, at udlændingen ikke selv har midler hertil, jf. § 7, stk. 1 og 7, og § 10, stk. 1, nr. 1.

En udlænding kan kun modtage hjælp til repatriering én gang, jf. § 7, stk. 5.

Det er en betingelse for at yde hjælp til repatriering, at udlændingen vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med den person, til hvem udlændingen har den familiemæssige tilknytning, som har dannet grundlag for opholdstilladelsen (referencen). Det gælder dog ikke, hvis udlændingen er blevet skilt fra og ikke længere samlever med referencen, hvis referencen er død, eller hvis udlændingen som barn er blevet familiesammenført med sine forældre og efter sit fyldte 18. år ønsker at repatriere, jf. repatrieringslovens § 7, stk. 6.

Det henhører under kommunalbestyrelsen at træffe afgørelse om, hvorvidt en udlænding er berettiget til hjælp til repatriering og reintegrationsbistand, jf. §§ 7 og 10, og det er kommunen, der afholder udgifterne

til støtte til repatriering. Staten refunderer 75 pct. af en kommunes udgifter til hjælp til repatriering. Staten refunderer endvidere en kommunes udgifter til reintegrationsbistand, jf. lovens § 13.

Repatrieringsloven indeholder herudover regler om rådgivning om repatriering, jf. herved lovens kapitel 2. Rådgivningsopgaven varetages – foruden af kommunerne – i dag af Dansk Flygtningehjælp.

2.2. Nærmere om en udlændings adgang til at fortryde repatriering

Det er en forudsætning for at modtage støtte efter repatrieringsloven, at tilbagevenden sker med det formål at tage varig bopæl i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. En udlænding, der blot ønsker at tage midlertidigt ophold i hjemlandet eller opholdslandet, vil derfor ikke kunne modtage støtte efter loven.

I nogle tilfælde kan en udlænding, der har modtaget støtte efter repatrieringsloven, imidlertid fortryde repatrieringen og ønske at vende tilbage til Danmark. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis mulighederne for genetablering i hjemlandet viser sig at være mere vanskelige end antaget på tidspunktet for beslutning om repatriering.

Spørgsmålet om, hvorvidt en udlænding kan fortryde repatriering og vende tilbage til Danmark på baggrund af sit hidtidige opholdsgrundlag, er nærmere reguleret i udlændingeloven.

Det følger således af udlændingelovens § 17 a, at en opholdstilladelse til en flygtning m.v., der med henblik på at tage varigt ophold vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, først bortfalder, når den pågældende har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder.

Bestemmelsen i § 17 a indebærer, at en flygtning m.v., der repatrierer i henhold til repatrieringsloven, har mulighed for at bevare opholdstilladelsen i Danmark i en periode på 12 måneder.

Efter bestemmelsen i § 17 a, stk. 2, kan det efter ansøgning bestemmes, at opholdstilladelsen for en udlænding, der er omfattet af bestemmelsens stk. 1, først skal anses for bortfaldet, når der er forløbet højst 12 måneder efter den i stk. 1 nævnte periode. Bestemmelsen indebærer, at en udlænding efter ansøgning kan få forlænget sin fortrydelsesret i yderligere 12 måneder. Der kan bl.a. ske forlængelse, hvis udlændingen angiver en rimelig grund for at udskyde spørgsmålet om fortrydelse.

Der foretages ikke med lovforslaget ændringer af adgangen efter udlændingelovens § 17 a til at fortryde repatriering for flygtninge m.v.

Fortrydelsesretten har til formål at sikre, at den enkelte udlænding får den fornødne tid til at genetablere sig i hjemlandet, før opholdstilladelsen bortfalder. En beslutning om repatriering er for nogle udlændinge således forbundet med en vis usikkerhed om indholdet af en ny tilværelse i hjemlandet. Dette gælder særligt, når der er tale om en flygtning, der vender tilbage til det hjemland, hvorfra den pågældende tidligere er flygtet på grund af forfølgelse.

Den usikkerhed, som den enkelte udlænding kan opleve i forbindelse med tilbagevenden til hjemlandet, må antages at kunne medføre, at nogle udlændinge vil vælge ikke at repatriere, hvis der ikke var mulighed for i en periode at bevare opholdstilladelsen i Danmark. Med fortrydelsesretten sikres det således, at en udlænding ikke afholder sig fra at forsøge repatriering, uanset at den pågældende er usikker på mulighederne for en vellykket repatriering.

Bestemmelsen i udlændingelovens § 17 a omfatter flygtninge m.v. og familiesammenførte til flygtninge m.v.

For andre udlændinge, der repatrierer med støtte efter repatrieringsloven, finder udlændingelovens almindelige regler om bortfald af en opholdstilladelse anvendelse. Det følger således af udlændingelovens § 17, stk. 1, at en opholdstilladelse som udgangspunkt bortfalder, når en udlænding opgiver sin bopæl i Danmark. Tilladelsen bortfalder endvidere, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end

seks på hinanden følgende måneder. Er udlændingen meddelt opholdstilladelse med henblik på varigt ophold, og har udlændingen lovligt boet mere end to år her i landet, bortfalder opholdstilladelsen dog først, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder.

Det bemærkes, at det er en forudsætning for at modtage støtte til repatriering, at udlændingen opgiver sin bopæl i Danmark.

Der foretages ikke med lovforslaget ændringer af de almindelige regler i udlændingelovens § 17 om bortfald af en opholdstilladelse.

Det bemærkes, at kommunalbestyrelsen kan træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælp til repatriering, hvis særlige omstændigheder taler herfor, herunder navnlig hvis udlændingen ikke har gjort et reelt forsøg på repatriering, eller hvis der til brug for behandlingen af ansøgningen om repatriering er afgivet urigtige eller vildledende oplysninger, jf. herved repatrieringslovens § 9.

Bestemmelsen i § 9 kan bl.a. finde anvendelse, hvis en udlænding har anvendt fortrydelsesretten efter udlændingelovens § 17 a efter kort tid, og der ikke har været gjort et reelt forsøg på repatriering.

2.3. Betydningen af udlændingelovens § 17 og § 17 a for udbetaling af hjælp til repatriering efter repatrieringsloven

Reglerne i udlændingeloven om bortfald af opholdstilladelse og fortrydelsesret har bl.a. betydning for tidspunktet for udbetaling af hjælp til etablering efter repatrieringslovens § 7, stk. 2, nr. 4.

Hjælpen til etablering udgør et engangsbeløb, der har til formål at støtte udlændingen på tidspunktet for tilbagevenden. For at forhindre misbrug af repatrieringsordningen og samtidig øge den enkelte udlændings motivation til at blive i hjemlandet gennemførte regeringen i folketingsåret 2003-04 en opdeling af hjælpen til etablering, således at denne udbetales i to dele, jf. herved lov nr. 1157 af 19. december 2003. Denne opdeling følger af repatrieringslovens § 7, stk. 3.

Ved tilbagevenden udbetales 16.954 kr. af de 28.256 kr. (2009-niveau) pr. person, der er fyldt 18 år, og 5.651 kr. af de 9.042 kr. (2009-niveau) pr. person, der ikke er fyldt 18 år. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til etablering efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til etablering 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven

3.1.1. Afskaffelse af krav om tidsubegrænset opholdstilladelse for hjælp til repatriering og reintegrationsbistand

Det fremgår af aftalen om en styrket repatrieringsindsats, at kravet om tidsubegrænset opholdstilladelse som betingelse for støtte efter repatrieringsloven skal afskaffes og erstattes af et krav om, at udlændingen har haft opholdstilladelse i mindst fem år.

Efter de gældende regler i repatrieringsloven er adgangen til at modtage økonomisk støtte efter loven i visse tilfælde betinget af, at udlændingen, der ønsker at vende tilbage til hjemlandet, har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse her i landet.

Udbetaling af støtte efter repatrieringsloven til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse som følge af en familiemæssig tilknytning til en herboende person, som ikke er flygtning m.v., er således generelt betinget af, at udlændingen har tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. bestemmelsen i lovens § 3, stk. 4.

Også udbetaling af reintegrationsbistand er betinget af, at udlændingen har tidsubegrænset opholdstilla-

delse, jf. repatrieringslovens § 10, stk. 1, nr. 3. Kravet om tidsubegrænset opholdstilladelse for udbetaling af reintegrationsbistand gælder for hele repatrieringslovens personkreds, dvs. flygtninge m.v., familiesammenførte til flygtninge m.v. og andre familiesammenførte udlændinge.

Det er efter regeringens opfattelse ikke hensigtsmæssigt, at udlændinge, der ikke opfylder betingelserne for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, generelt er afskåret fra at modtage støtte til repatriering. I en række tilfælde kan muligheden for at etablere en ny tilværelse i hjemlandet eller et tidligere opholdsland være til gavn for den enkelte udlænding, der ikke er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse, og give bedre muligheder for et aktivt liv end en fortsat tilværelse i Danmark.

Dertil kommer, at regeringen gennem årene har gennemført en række stramninger af betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse. Meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse er efter de gældende regler i udlændingeloven bl.a. betinget af, at udlændingen har haft lovligt ophold her i landet i mindst syv år, at udlændingen ikke har begået kriminalitet af en nærmere angiven karakter og ikke har forfalden gæld til det offentlige, og at udlændingen herudover har gjort en aktiv indsats for at blive integreret i det danske samfund, herunder opnået kendskab til det danske sprog og fået beskæftigelse.

En udlænding, der er dårligt integreret i det danske samfund, f.eks. fordi den pågældende ikke har bestået en danskprøve og ej heller har opnået beskæftigelse, kan således være afskåret fra at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. En sådan udlænding bør gives mulighed for, hvis udlændingen ønsker det, at modtage støtte efter repatrieringsloven med henblik på at vende tilbage til hjemlandet eller et tidligere opholdsland.

Det foreslås på den baggrund, at kravet om tidsubegrænset opholdstilladelse som betingelse for udbetaling af reintegrationsbistand afskaffes. Det foreslås endvidere, at kravet om tidsubegrænset opholdstilladelse for at yde hjælp til repatriering til familiesammenførte udlænding til andre end flygtninge afskaffes.

Kravet om tidsubegrænset opholdstilladelse foreslås for familiesammenførte udlændinge til andre end flygtninge erstattet af et krav om mindst fem års opholdstilladelse. Et krav om mindst fem års opholdstilladelse kan bl.a. modvirke misbrug af adgangen til støtte efter repatrieringsloven, herunder modvirke, at udlændinge ansøger om opholdstilladelse her i landet med det formål at opnå støtte til repatriering. Det er en betingelse, at udlændingen har haft opholdstilladelse uafbrudt i Danmark i fem år på tidspunktet for ansøgningens indgivelse. Det er endvidere en betingelse, at udlændingen på tidspunktet for ansøgningen om repatriering har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1. Det kan dog ikke kræves, at udlændingen gennem hele den forudgående femårige periode har haft netop et af disse opholdsgrundlag.

Udbetaling af reintegrationsbistand er efter de gældende regler betinget af, at udlændingen har haft opholdstilladelse her i landet i fem år, jf. lovens § 10, stk. 1, nr. 4, og der foretages ikke ændringer heraf.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1 og nr. 6.

3.1.2. Nedsættelse af alderskravet for modtagelse af reintegrationsbistand

Det følger af repatrieringsaftalen, at kredsen af udlændinge, der kan modtage den løbende pensionslignende reintegrationsbistand, udvides ved generelt at nedsætte alderskravet fra 60 år til 55 år.

Efter repatrieringsloven kan kommunalbestyrelsen yde en løbende, månedlig reintegrationsbistand til en udlænding, hvis udlændingen på tidspunktet for repatriering er fyldt 60 år *eller* opfylder betingelserne for at modtage førtidspension *eller* er fyldt 50 år og på grund af sin helbredstilstand eller lignende forhold må antages ikke at kunne skaffe sig et forsørgelsesgrundlag i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, jf. herved bestemmelsen i § 10, stk. 1, nr. 5.

Det foreslås på den baggrund, at alderskravet for at kunne modtage reintegrationsbistand nedsættes fra 60 år til 55 år. Dermed udvides kredsen af udlændinge, der har mulighed for at modtage reintegrationsbistand i forbindelse med repatriering til hjemlandet eller et tidligere opholdsland.

Muligheden for at yde reintegrationsbistand til udlændinge, der opfylder betingelserne for at modtage førtidspension *eller* er fyldt 50 år og på grund af deres helbredstilstand eller lignende forhold må antages ikke at kunne skaffe sig et forsørgelsesgrundlag i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, videreføres uændret.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 7.

3.1.3. Udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp til repatriering, uden at referencepersonen også repatrierer

Efter de gældende regler i repatrieringsloven er det en betingelse for at yde hjælp til repatriering efter § 7 til en udlænding, som har opholdstilladelse på grundlag af familiesammenføring med et herboende barn, at barnet (referencen) tillige vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Det indebærer, at en ældre udlænding, som ønsker at repatriere, ikke har mulighed for at opnå hjælp til repatriering efter § 7, hvis den pågældendes voksne børn – som danner grundlag for den pågældendes opholdstilladelse her i landet – ikke ønsker at opgive deres liv i Danmark.

Det er efter regeringens opfattelse ikke hensigtsmæssigt, at manglende økonomiske støttemuligheder til dækning af udgifter til transport, etablering, medicin mv. på denne måde kan afholde en ældre familiesammenført udlænding fra at vende hjem.

Det foreslås på den baggrund, at personkredsen, der kan modtage hjælp til repatriering, uden at referencepersonen følger med, udvides til også at omfatte udlændinge, som har opholdstilladelse på grundlag af en familiemæssig tilknytning til en herboende søn eller datter, og som tilhører personkredsen af udlændinge, som kan modtage reintegrationsbistand efter den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 1, nr. 4. Det drejer sig om udlændinge, der på tidspunktet for repatrieringen er fyldt 55 år eller opfylder betingelserne for at modtage førtidspension eller er fyldt 50 år og på grund af deres helbredstilstand eller lignende forhold må antages ikke at kunne skaffe sige et forsørgelsesgrundlag i hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og 5.

3.2. Forhøjelse af støttebeløbene efter repatrieringsloven

3.2.1. Forhøjelse af hjælpen til etablering

Det følger af repatrieringsaftalen, at beløbene i repatrieringsordningen generelt skal forhøjes. Aftalen indebærer således, at hjælpen til etablering i hjemlandet ved repatriering skal forhøjes til 116.954 kr. for udlændinge, der er fyldt 18 år, og til 35.651 kr. for udlændinge, der ikke er fyldt 18 år. Der gennemføres endvidere en justering af den gældende todelte udbetaling af repatrieringshjælpen til etablering. Det følger endvidere af aftalen, at beløbene til hjælp til repatriering forhøjes for repatrieringer, der finder sted i perioden 2010-2013.

Efter den gældende bestemmelse i repatrieringslovens § 7, stk. 2, nr. 4, gives der mulighed for, at en udlænding kan modtage hjælp til etablering i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. For udlændinge, der er fyldt 18 år, udgør beløbet indtil 28.256 kr., mens en udlænding, der ikke er fyldt 18 år, kan modtage indtil 9.042 kr. (2009-niveau).

Det foreslås, at disse beløb forhøjes til 116.954 kr. for udlændinge, der er fyldt 18 år, og til 35.651 kr. for udlændinge, der er under 18 år.

En sådan markant forhøjelse vil give den enkelte udlænding et langt bedre grundlag for at etablere en ny tilværelse i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Forhøjelsen vil endvidere styrke en families muligheder for en samlet repatriering til det tidligere hjemland.

Ifølge repatrieringslovens § 7, stk. 3, udbetales hjælp til etablering i hjemlandet eller det tidligere opholdsland i to dele. Ved tilbagevenden udbetales der således indtil 16.954 kr. af de 28.256 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og indtil 5.651 kr. af de 9.042 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år (2009-niveau). For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til etablering efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til etablering 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Denne fremgangsmåde har til formål at forhindre misbrug af ordningen. Opdelingen har endvidere til formål at øge udlændingens motivation til at blive i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, jf. herom ovenfor afsnit 2.3.

Princippet om opdeling af udbetalingen af hjælp til etablering i to dele videreføres.

Efter de gældende regler modtager den enkelte udlænding dog relativt en større del af hjælpen på tidspunktet for repatriering og den resterende, mindre del efter fortrydelsesfristens udløb eller 12 måneder efter udrejsen.

Med den foreslåede justering af det beløb, der kan gives som etableringshjælp, gennemføres en væsentlig forhøjelse af hjælpen til den enkelte udlænding. Den forhøjede etableringshjælp skal gavne og støtte de udlændinge, der i overensstemmelse med repatrieringslovens formål tager varig bopæl i deres hjemland. På den baggrund – og for at forhindre misbrug og for yderligere at styrke den enkelte udlændings motivation til at blive varigt i hjemlandet – foreslås det, at størstedelen af beløbet først udbetales efter fortrydelsesfristens udløb eller, for udlændinge der ikke er omfattet af fortrydelsesretten, 12 måneder efter udrejsen. Udbetalingen af størstedelen af hjælpen til etablering sker således først på det tidspunkt, hvor udlændingen ikke har mulighed for at vende tilbage til Danmark på sit hidtidige opholdsgrundlag, og sikrer på den måde den enkelte udlænding et solidt økonomisk fundament for den fortsatte tilværelse i hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Det foreslås på den baggrund, at den enkelte udlænding – som hidtil – modtager henholdsvis 16.954. kr. og 5.651 kr. ved sin tilbagevenden. Den resterende del af beløbet, dvs. henholdsvis 100.000 kr. og 30.000 kr., udbetales efter fortrydelsesfristens udløb eller – for de udlændinge, der ikke har fortrydelsesret – 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Der ændres således ikke på det beløb, som en udlænding modtager ved tilbagevenden, og det er fortsat således, at den enkelte udlænding modtager et beløb, der sikrer et godt grundlag for en vellykket tilbagevenden til hjemlandet. Der gennemføres derimod i overensstemmelse med repatrieringsordningens formål en forøgelse af det beløb, som en udlænding modtager efter, at vedkommende endeligt har besluttet sig for at blive i sit hjemland eller tidligere opholdsland.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 og nr. 3.

3.2.2. Forhøjelse af reintegrationsbistanden

Repatrieringsaftalen indebærer, at beløbene for reintegrationsbistanden skal forhøjes. Aftalen indebærer således, at der er enighed om, at landegrupperingerne for den pensionslignende reintegrationsydelse reduceres fra 4 til 2, og at beløbene fastsættes til 2.500 kr. (tidligere gruppe 1, 2 og 3) og 4.500 kr. (tidligere landegruppe 4).

Efter repatrieringslovens § 10, stk. 5, fastsætter ministeren for flygtninge, indvandrere og integration størrelsen af reintegrationsbistanden for udlændinge, der repatrierer. Bistanden fastsættes i forhold til leveomkostningerne i de enkelte lande, og det tilstræbes, at bistanden skal modsvare værdien af folkepensionens eller førtidspensionens grundbeløb her i landet.

Reintegrationsbistandens størrelse fastsættes i en årlig bekendtgørelse, hvori landene er inddelt i fire grupper i forhold til en beregning af leveomkostningerne i de enkelte lande.

Landene er efter de gældende regler inddelt i fire grupper. Bistanden ved repatriering til lande, der

er i gruppe 1 (bl.a. Afghanistan, Pakistan og Somalia), udgør efter de gældende regler 1.400 kr. pr. måned. Ved repatriering til lande i gruppe 2 (bl.a. Irak, Serbien, Sri Lanka og Tyrkiet) udgør bistanden 1.500 kr., og ved repatriering til lande i gruppe 3 (bl.a. Bosnien-Herzegovina, Kroatien og Libanon) udgør bistanden 2.500 kr. Endelig udgør bistanden ved repatriering til lande i gruppe 4 (bl.a. Israel og Japan) 4.500 kr.

En forhøjelse af reintegrationsbistanden forventes at medvirke til at gøre repatrieringsmuligheden til et gunstigt alternativ til en tilværelse i Danmark for herboende ældre udlændinge, som ønsker at tilbringe alderdommen i hjemlandet.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at landegrupperne reduceres fra 4 til 2, og at beløbet fastsættes til 2.500 kr. for de tidligere landegrupper 1, 2 og 3 og – som hidtil – 4.500 kr. for landegruppe 4. Dette indebærer, at reintegrationsbistandens størrelse forhøjes for de to landegrupper, der efter de gældende regler modtager det laveste beløb.

Dette indebærer i praksis, at reintegrationsbistanden til udlændinge, der repatrierer til et land i den tidligere landegruppe 1, øges fra 1.400 kr. til 2.500 kr. Ved repatriering til et land i den tidligere landegruppe 2 øges reintegrationsbistanden fra 1.500 kr. til ligeledes 2.500 kr.

Bemyndigelsen i repatrieringsloven til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration til at fastsætte reintegrationsbistandens størrelse videreføres. Det forudsættes fortsat, at reintegrationsbistanden som udgangspunkt skal have en sådan størrelse, at bistanden under hensyn til leveomkostningerne i de enkelte lande giver en levefod, der nogenlunde svarer til den levefod, der opnås ved modtagelse af folkepensionens grundbeløb her i landet.

Under hensyn til, at der med repatrieringsaftalen gennemføres en forhøjelse af beløbene for de to laveste landegrupper med det formål at styrke den enkeltes muligheder for repatriering, foreslås det, at det i bemyndigelsesbestemmelsen præciseres, at bistandens størrelse – foruden en vurdering af leveomkostningerne i de enkelte lande – skal fastsættes på baggrund af en vurdering af mulighederne for en vellykket repatriering.

Der henvises til den foreslåede ændring af bestemmelsen i *§ 10, stk. 5, 2. pkt.,* der bliver stk. 6, 2. pkt.

Der foretages ikke ændringer i reglen i repatrieringslovens § 10, stk. 3, der med lovforslaget ændres til stk. 4, om fradrag for pension i reintegrationsbistanden. Pension, der medtages ved repatriering i medfør af lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. eller efter bilaterale aftaler om social sikring mellem Danmark og andre lande, fradrages således i reintegrationsbistanden.

Den højest mulige reintegrationsbistand vil således med lovforslaget udgøre hhv. 2.500 kr. og 4.500 kr. alt efter landegruppering i tilfælde, hvor udlændingen ikke har ret til at medtage pension til udlandet.

Er udlændingen berettiget til helt eller delvist at medtage pension, kan den pågældende modtage reintegrationsbistand med et beløb svarende til reintegrationsbistanden for den pågældende landegruppe fratrukket den pension, der kan medtages.

Udgør det medtagne pensionsbeløb et højere beløb end reintegrationsbistanden, vil udlændingen ikke være berettiget til reintegrationsbistand.

En udlænding, der f.eks. er berettiget til at medtage folkepensionens grundbeløb, som i 2010 udgør 5.448 kr., er således ikke berettiget til reintegrationsbistand.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 9.

3.3. Særlig ydelse for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens regler før ændringen i 2002

Repatrieringsaftalen indebærer, at udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter de regler i udlændin-

geloven, der var gældende før 2002, og som er berettigede til reintegrationsbistand, skal tilbydes en ekstra reintegrationsbistandsydelse på enten 1.000 kr. i fem år eller 800 kr. som en månedlig livslang ydelse ved repatriering i perioden 2010-2013.

Den ekstra ydelse har til formål at give ældre udlændinge, der har boet her i landet i en årrække, bedre mulighed for på ny at bosætte sig i deres hjemland eller tidligere opholdsland.

Den ekstra ydelse foreslås gennemført som en supplerende reintegrationsbistand og tildelt udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse her i landet før den 1. juli 2002.

Efter den foreslåede bestemmelse i *§ 10, stk. 3,* er det en betingelse for at modtage den supplerende reintegrationsbistand, at den pågældende udlænding er berettiget til reintegrationsbistand efter § 10, stk. 1.

Det er således en forudsætning for at kunne modtage den supplerende reintegrationsbistand, at udlændingen helt eller delvist er berettiget til reintegrationsbistand efter bestemmelsen i lovens § 10, stk. 1. En udlænding, der er berettiget til et mindre beløb i reintegrationsbistand efter stk. 1 grundet fradrag af pension, er således tillige berettiget til den supplerende reintegrationsbistand.

Den foreslåede skæringsdato den 1. juli 2002 skal bl.a. ses på baggrund af de ændringer af udlændingeloven, der blev gennemført ved lov nr. 365 af 6. juni 2002 om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love (Afskaffelse af de facto-flygtningebegrebet, effektivisering af asylsagsbehandlingen, skærpede betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse og stramning af betingelserne for familiesammenføring). Med loven gennemførtes en række ændringer af udlændingeloven, bl.a. med det formål at få indvandringen til Danmark under kontrol og dermed skabe grundlaget for en styrket indsats for at fremme herboende udlændinges integration i det danske samfund.

De skærpede betingelser for meddelelse af opholdstilladelse i Danmark trådte i kraft den 1. juli 2002.

Det vurderes, at der blandt de udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter de regler i udlændingeloven, der var gældende før den 1. juli 2002, bl.a. er en gruppe af ældre udlændinge, som har boet i Danmark i en længere årrække, men som ikke er blevet integreret i det danske samfund. Dette kan bl.a. medføre en følelse af isolation og ensomhed. De ældre udlændinge kan have et stærkt ønske om at vende tilbage til og tilbringe deres alderdom i deres hjemland eller tidligere opholdsland, men efter et langvarigt ophold i Danmark kan en tilbagevenden til det tidligere hjemland eller opholdsland opleves som værende særligt vanskelig for udlændingen, herunder for så vidt angår mulighederne for at sikre en rimelig levefod i hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Det foreslås på den baggrund, at der i repatrieringsloven fastsættes mulighed for i en periode at yde denne gruppe af ældre udlændinge en supplerende reintegrationsbistand. Det foreslås således, at udlændinge, der har fået opholdstilladelse her i landet før 1. juli 2002, og som er berettiget til reintegrationsbistand, kan få forhøjet bistanden med en løbende, månedlig ydelse på 1.000 kr. i fem år eller – efter anmodning – en løbende, månedlig livslang ydelse på 800 kr.

Den supplerende reintegrationsbistand forudsættes ikke reguleret løbende.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8.

3.4. Oversigt over foreslåede ændringer af satser

		Nuværende ordning	**Ny ordning**
Hjælp til repatriering	*Engangsstøttebeløb*	28.256 kr. for udlændinge over 18 år. 9.042 kr. for udlændinge under 18 år.	116.954 kr. for udlændinge over 18 år. 35.651 kr. for udlændinge under 18 år.

Reintegrationsbistand	*Bistandsbeløb*	Mellem 1.400 kr. og 4.500 kr. om måneden i fem år eller 80 pct. af beløbet i livslang ydelse. Beløbet afhænger af, hvilket land der repatrieres til (fire landegrupper).	Mellem 2.500 kr. eller 4.500 kr. om måneden i fem år eller 80 pct. af beløbet i livslang ydelse. Beløbet afhænger af, hvilket land der repatrieres til (to landegrupper). Derudover kan udlændinge, der har fået ophold efter udlændingereglerne gældende før 2002, få forhøjet reintegrationsbistanden med 1.000 kr. i fem år eller 800 kr. i livslang ydelse.

3.5. Styrkelse af den kommunale indsats

Det følger af repatrieringsaftalen, at den kommunale indsats skal styrkes. Aftalen indebærer således bl.a., at refusionen af de kommunale udgifter til repatrieringshjælp skal hæves fra 75 pct. til 100 pct.

Det følger af repatrieringsloven, at kommunalbestyrelsen afholder udgifterne til hjælp til repatriering og til reintegrationsbistand. Efter repatrieringslovens § 13, stk. 1, 1. pkt., refunderer staten 75 pct. af en kommunes udgifter til hjælp til repatriering efter repatrieringslovens §§ 7 og 8. Staten refunderer endvidere fuldt ud en kommunes udgifter til reintegrationsbistand efter § 10, jf. § 13, stk. 1, 2. pkt.

Det foreslås, at statens refusion af kommunernes udgifter til hjælp til repatriering hæves fra 75 pct. til 100 pct.

Med den foreslåede ændring styrkes kommunernes grundlag for at tilbyde repatriering. Kommunerne opnår herudover en væsentlig økonomisk gevinst ved repatriering i det omfang, den pågældende, der repatrierer, alternativt ville have modtaget offentlige indkomstoverførsler.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 10.

Som led i styrkelse af den kommunale indsats vil der endvidere blive etableret en pulje på 20 mio. kr., hvor kommunerne kan søge om støtte til konkrete projekter, der understøtter repatriering. Det kan f.eks. være en mere offensiv indsats lokalt med information om repatrieringsmuligheder, tilbud om forberedelse til repatriering, herunder f.eks. besøg i hjemlandet, eller modtagelsesaktiviteter i hjemlandet med henblik på at sikre en holdbar repatriering. Den lokale offensive indsats gennemføres med inddragelse af Integrationsministeriets udgående konsulentenhed Integrationsservice, der har erfaringer med rådgivning af kommuner m.v.

4. Lovens ikrafttræden og revision

Aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti indebærer, at beløbene for hjælp til repatriering

(engangsstøtte) forhøjes ved repatriering i perioden 2010-2013. Aftalen indebærer endvidere, at den supplerende reintegrationsbistand kan ydes ved repatriering i perioden 2010-2013.

Aftalen indebærer således, at en udlænding, der repatrierer den 1. januar 2010 eller senere skal have mulighed for at modtage støtte efter de foreslåede forbedringer af repatrieringsordningen.

For at sikre, at dette lovforslags fremsættelse, hvorved de økonomiske støttemuligheder forbedres, ikke medfører, at herboende udlændinge afholder sig fra at ansøge om støtte til repatriering, indtil loven er trådt i kraft, foreslås det, at de foreslåede regler skal finde anvendelse for aktuelt verserende sager, hvor udlændinge ønsker at repatriere den 1. januar 2010 eller senere. I tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om støtte til repatriering, men hvor repatriering endnu ikke har fundet sted, er udlændingen berettiget til støtte efter de foreslåede regler, hvis udlændingen repatrierer den 1. januar 2010 eller senere.

Den foreslåede overgangsordning for repatrieringshjælp omfatter alene udlændinge, der repatrierer efter den 1. januar 2010. En udlænding, der er vendt tilbage til hjemlandet eller et tidligere opholdsland før den 1. januar 2010 som led i repatriering, får således ikke det forhøjede engangsbeløb eller den supplerende reintegrationsbistand.

Under hensyn til, at det er hensigten, at den forhøjede hjælp til etablering og den supplerende reintegrationsbistand alene kan ydes i en tidsbegrænset periode, indeholder lovforslaget en revisionsbestemmelse, hvorefter loven tages op til revision i folketingsåret 2013-14.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Merudgifterne ved forhøjelse af repatrieringshjælpen og reintegrationsbistanden vil afhænge af, hvor mange der fremover gør brug af ordningen.

Lovforslaget vil øge de økonomiske incitamenter til repatriering, men det er ikke muligt at give et eksakt skøn for effekten, herunder hvor hurtigt ændringerne vil slå igennem.

I forhold til de antalsforudsætninger, der ligger til grund for ministeriets bidrag til ændringsforslag til finansloven for 2010, vil en forhøjelse af hjælpen til etablering medføre en samlet merudgift for det offentlige på 5,7 mio. kr. i 2010 og 37,7 mio. kr. i 2011, 2012 og 2013 i forhold til regeringens fremlagte finanslovsforslag for 2010.

De faktiske merudgifter vil afhænge af den faktiske tilgang til ordningen.

Forslaget om fuld refusion af kommunernes udgifter til hjælp til repatriering medfører en mindreudgift for kommunerne på 1,6 mio. kr. i alle årene.

Forslaget om forhøjelse af reintegrationsbistanden forventes at medføre en statslig merudgift på 1,0 mio. kr. i 2010, 2,1 mio. kr. i 2011, 3,1 mio. kr. i 2012 og 4,1 mio. kr. i 2013. Heri indgår merudgift for staten i forbindelse med en særlig ydelse for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens regler før ændringen i 2002. Desuden udgør de forventede merudgifter til administration i staten 0,1 mio. kr. i 2011, 2012 og 2013.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget medfører ikke erhvervsøkonomiske eller erhvervsadministrative konsekvenser.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Loven har ikke administrative konsekvenser af betydning for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget medfører ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder m.v.

Lovforslaget har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Advokatrådet, Amnesty International, Ankestyrelsen, Beskæftigelsesrådet, Dansk Arbejdsgiverforening, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Røde Kors, Dansk Socialrådgiverforening, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Det Centrale Handicapråd, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Flygtningenævnet, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Institut for Menneskerettigheder, KL, Landsorganisationen i Danmark, Liberalt Oplysningsforbund, Mellemfolkeligt Samvirke, præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, retterne i København, Århus, Odense, Aalborg og Roskilde, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Frivilligt Socialt Arbejde og UNHCR.

11. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/ merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget forventes at medføre en merudgift for det offentlige på 6,7 mio. kr. i 2010, 39,8 mio. kr. i 2011, 40,8 mio. kr. i 2012 og 41,8 mio. kr. i 2013.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Kommunal mindreudgift på 1,6 mio.kr. i forbindelse med forhøjelse af refusion til 100 procent.	Der forventes en statslig merudgift til administration på 0,1 mio. kr. i 2011, 2012 og 2013.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Det følger af repatrieringslovens § 3, stk. 1, at loven gælder for flygtninge m.v., familiesammenførte til flygtninge m.v. og andre familiesammenførte udlændinge. Andre familiesammenførte udlændinge omfatter udlændinge med opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der ikke er flygtning m.v.

Efter den gældende bestemmelse i § 3, stk. 4, skal andre familiesammenførte udlændinge have tidsubegrænset opholdstilladelse for at være omfattet af repatrieringslovens personkreds.

Med forslaget til den ændrede affattelse af *§ 3, stk. 4,* afskaffes kravet om tidsubegrænset opholdstilladelse og foreslås erstattet af et krav om fem års opholdstilladelse her i landet.

Den foreslåede ændring indebærer, at en udlænding, der er familiesammenført til andre end flygtninge, omfattes af repatrieringslovens personkreds, når de har haft opholdstilladelse her i landet i fem år. Det sikres på den måde, at en udlænding, der ikke opfylder betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, ikke samtidig er afskåret fra at kunne modtage støtte til repatriering.

Det er en betingelse, at udlændingen på tidspunktet for ansøgningens indgivelse har haft opholdstilladelse uafbrudt i Danmark i fem år, og at opholdstilladelsen på ansøgningstidspunktet er meddelt efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1. Det er derimod ikke en betingelse, at opholdstilladelsen i hele den forudgående femårige periode har været meddelt efter en af disse bestemmelser. En udlænding kan således have skiftet opholdsgrundlag i den femårige periode, forudsat at udlændingen som nævnt har haft opholdstilladelse kontinuerligt i fem år, og at udlændingen på ansøgningstidspunktet har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1.

Andre familiesammenførte udlændinge kan bl.a. omfatte en herboende udlænding, der er født her i landet af udenlandske forældre, eller som er kommet hertil som barn. Det forhold, at udlændingen f.eks. er født her i landet, er ikke til hinder for, at udlændingen frivilligt vender tilbage til sine forældres hjemland. Har den pågældende opnået dansk indfødsret, kan den pågældende ikke modtage støtte efter repatrieringsloven.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1.

Til nr. 2.

Efter den foreslåede ændring af *§ 7, stk. 2, nr. 4,* kan en udlænding, der er fyldt 18 år, modtage op til 116.954 kr. i hjælp til etablering i hjemlandet, mens en udlænding, der er under 18 år, kan modtage op til 35.651 kr.

Med den foreslåede bestemmelse i § 7, stk. 2, nr. 4, forhøjes det beløb, som en udlænding kan modtage i repatrieringsstøtte væsentligt. Ændringen har til formål at sikre, at den repatrierede udlænding sammen med en evt. medfølgende familie har et økonomisk tilstrækkeligt grundlag for at etablere sig i hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Der er alene tale om en ændring af etableringshjælpens størrelse, således at de gældende betingelser for udbetaling af hjælp til etablering fortsat gælder. Det er således fortsat en forudsætning for hjælp til repatriering, at udlændingen ikke selv er i besiddelse af midler til repatriering, jf. § 7, stk. 1 og stk. 7. Har udlændingen formue, der overstiger de i bestemmelsen i stk. 7 anførte formuegrænser, vil den overskydende formue blive fratrukket i hjælpen til repatriering i overensstemmelse med de gældende regler.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.2.1.

Til nr. 3.

Med den foreslåede ændring af *§ 7, stk. 3,* fastsættes de beløb, som en udlænding modtager på tidspunktet for tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland i 2010-niveau.

Forslaget skal ses på baggrund af den foreslåede forhøjelse af det beløb, som en udlænding kan modtage i hjælp til etablering, jf. den foreslåede ændring af § 7, stk. 2, nr. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 2. Dette beløb fastsættes tillige i 2010-niveau.

Det bemærkes, at den pågældende på tidspunktet for tilbagevenden modtager samme beløb i støtte som efter de gældende regler. Størstedelen af den forhøjelse af repatrieringsstøtten, der indføres med forslagets § 1, nr. 2, udbetales således til udlændinge med fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge vil det forhøjede beløb først blive udbetalt 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.2.1.

Til nr. 4 og 5.

Efter den gældende bestemmelse i § 7, stk. 6, er det en betingelse for at yde hjælp til repatriering, at udlændingen vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med den person, til hvem udlændingen har den familiemæssige tilknytning, som har dannet grundlag for opholdstilladelsen (referencen). Dette gælder dog ikke, hvis udlændingen er blevet skilt fra og ikke længere samlever med referencen, hvis referencen er død, eller hvis udlændingen som barn er blevet familiesammenført med sine forældre og efter sit fyldte 18. år ønsker at repatriere.

Med den foreslåede *§ 7, stk. 7,* udvides personkredsen, der kan modtage hjælp til repatriering, uden at referencepersonen følger med, til også at omfatte udlændinge, der har opholdstilladelse på grundlag af en familiemæssig tilknytning til en herboende søn eller datter og er omfattet af den foreslåede § 10, stk. 1, nr. 4. Det drejer sig om udlændinge, der på tidspunktet for repatrieringen er fyldt 55 år, eller opfylder betingelserne for at modtage førtidspension eller er fyldt 50 år og på grund af sin helbredstilstand eller lignende forhold må antages ikke at kunne skaffe sige et forsørgelsesgrundlag i hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3.

Til nr. 6 og 7.

Efter den gældende bestemmelse i § 10, stk. 1, nr. 3, er det en betingelse for udbetaling af reintegrationsbistand, at udlændingen har tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det foreslås, at bestemmelsen i *§ 10, stk. 1, nr. 3,* ophæves, således at der ikke længere stilles krav om tidsubegrænset opholdstilladelse som betingelse for modtagelse af reintegrationsbistand.

Med forslaget udvides personkredsen, der kan modtage reintegrationsbistand. Der foretages ikke ændringer i de øvrige betingelser for modtagelse af reintegrationsbistand.

Efter den foreslåede bestemmelse i *§ 10, stk. 1, nr. 4,* nedsættes aldersgrænsen for den personkreds, der kan modtage reintegrationsbistand, fra 60 år til 55 år.

En udlænding vil således fremover kunne modtage reintegrationsbistand, hvis den pågældende har haft opholdstilladelse her i landet i fem år og på tidspunktet for repatrieringen er fyldt 55 år eller opfylder betingelserne for at modtage førtidspension eller er fyldt 50 år og på grund af sin helbredstilstand eller lignende ikke må antages at kunne skaffe sig et forsørgelsesgrundlag i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. De øvrige betingelser for modtagelse af reintegrationsbistand finder fortsat anvendelse.

Der er med de foreslåede ændringer af personkredsen for reintegrationsydelsen ikke tilsigtet ændringer af praksis i forbindelse med en kommunalbestyrelses afgørelse om reintegrationsbistand.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1. og 3.1.2.

Til nr. 8.

Med den foreslåede bestemmelse i *§ 10, stk. 3,* foreslås indført en supplerende reintegrationsbistand på 1.000 kr. pr. måned i fem år til en udlænding, der er omfattet af lovens § 3, stk. 1 eller 7, som er berettiget til at modtage reintegrationsbistand, og som er meddelt opholdstilladelse her i landet før den 1. juli 2002.

I stedet for en løbende, månedlig ydelse i fem år kan udlændingen, inden kommunalbestyrelsen træffer afgørelse efter 1. pkt., anmode om at modtage en løbende, månedlig livslang ydelse på 800 kr. Anmodningen er uigenkaldelig.

Det er en betingelse for modtagelse af den supplerende reintegrationsbistand, at den pågældende udlænding er omfattet af lovens § 3, stk. 1, jf. stk. 2-4, eller at ministeren for flygtninge, indvandrere og integration træffer beslutning om at anse den pågældende for omfattet af loven, jf. § 3, stk. 7.

Det er endvidere en betingelse, at den pågældende er berettiget til reintegrationsbistand efter § 10, stk. 1. Det indebærer, at en udlænding, der kan medtage hele folkepensionens grundbeløb og således ikke er berettiget til reintegrationsbistand, heller ikke er berettiget til den supplerende reintegrationsbistand.

Den supplerende ydelse foreslås således indført som en supplerende reintegrationsbistand. Det indebærer, at Den Sociale Sikringsstyrelse – nu Pensionsstyrelsen – forestår udbetaling af bistanden m.v., og at styrelsen kan træffe afgørelse om ophør og tilbagebetaling af den supplerende reintegrationsbistand, jf. § 10, stk. 4. Det indebærer desuden, at bestemmelsen i lovens § 10 a om ophør af udbetaling af reintegrationsbistand i tilfælde, hvor en udlænding bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet, også omfatter ophør af den supplerende reintegrationsbistand.

Den supplerende reintegrationsbistand udgør en månedlig ydelse på 1.000 kr. i en femårig periode. En udlænding, der er omfattet af bestemmelsen, kan dog i stedet anmode om at modtage 800 kr. som en livslang, løbende månedlig ydelse. Anmodningen herom skal fremsættes efter samme praksis som anmodninger efter den gældende bestemmelse i § 10, stk. 2. Den enkelte udlænding skal således fremsætte sin anmodning, inden der træffes afgørelse i sagen, og anmodningen kan ikke efterfølgende tilbagekaldes. Kommunalbestyrelsen har pligt til at vejlede udlændingen om valgmuligheden samt om konsekvenserne af det foretagne valg.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.3.

Til nr. 9.

Efter den gældende repatrieringslovs § 10, stk. 5, fastsætter ministeren for flygtninge, indvandrere og integration størrelsen af reintegrationsbistanden. Bistanden fastsættes, således at bistanden under hensyn til leveomkostningerne i de enkelte lande giver en levefod, der svarer nogenlunde til den levefod, der opnås ved modtagelse af folkepensionens og førtidspensionens grundbeløb her i landet.

Dette har hidtil været udmøntet ved, at der i bekendtgørelse er fastsat satser for fire landegrupper. Efter denne beregningsmetode har der været et relativt lavt støttebeløb for nogle landegrupper. Det indgår derfor i repatrieringsaftalen, at der fremover skal være to landegrupper, og at støtten fastsættes til 2.500 kr. og 4.500 kr.

Støttebeløbene vil fortsat kunne reguleres af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration på baggrund af udviklingen i leveomkostninger i de to landegrupper og satsen for folkepensionens grundbeløb.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.2.2.

Til nr. 10.

Med den foreslåede ændring af *§ 13, stk. 1,* hæves statens refusion af kommunernes udgifter til hjælp til repatriering fra 75 pct. til 100 pct.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.5.

Til nr. 11 og 12.

Forslagene er en konsekvens af, at visse af beløbene i repatrieringsloven § 7 er angivet i 2004-niveau, mens andre af beløbene med de ændringer, der følger af lovforslaget, vil være angivet i 2010-niveau.

Det foreslås derfor, at det præciseres i loven, hvilke tal der er angivet i henholdsvis 2004- og 2010-niveau, samt at alle beløb satsreguleres pr. 1. januar én gang årligt med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Til § 2

Det foreslås i *§ 2, stk. 1,* at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Lovforslaget indebærer, at udlændinge, der repatrierer den 1. januar 2010 eller senere, opnår en bedre retsstilling. Der foreslås derfor, at der undtagelsesvist tillægges loven tilbagevirkende kraft.

Det foreslås på den baggrund i *§ 2, stk. 2 og 3,* at repatrieringslovens § 3, stk. 4, § 7, stk. 2, nr. 4, § 7, stk. 3, § 7, stk. 7, § 10, stk. 1, nr. 4, § 10, stk. 3, og § 10, stk. 6, som affattet, indsat eller ændret ved denne lovs § 1, nr. 1, 2, 3, 5, 7, 8 og 9, finder anvendelse på ansøgninger om hjælp til repatriering efter lovens § 3 og ansøgninger om reintegrationsbistand efter lovens § 10, hvis repatriering finder sted den 1. januar 2010 eller senere, samt at bestemmelsen i § 13, stk. 1, som ændret ved denne lovs § 1, nr. 10, finder anvendelse for kommunale udgifter afholdt fra og med regnskabsåret 2010. Dette gælder, uanset om kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse efter de hidtil gældende regler. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 4.

Det foreslås endelig i § 2, stk. 4, at ministeren for flygtninge, indvandrere og integration – under hensyn til, at det er hensigten, at nogle af de foreslåede ordninger alene indføres for en midlertidig periode – fremsætter forslag om revision af loven i folketingsåret 2013-14.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	*Lovforslaget*
I det følgende gengives de relevante dele af de relevante gældende bestemmelser i repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 4 af 5. januar 2006, som ændret ved § 12 i lov nr. 404 af 8. maj 2006:	**§ 1** I repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 4 af 5. januar 2006, som ændret ved § 12 i lov nr. 404 af 8. maj 2006, foretages følgende ændringer:
§ 3. --- *Stk. 4.* Ved andre familiesammenførte udlændinge forstås udlændinge, der har tidsubegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person, der ikke er omfattet af stk. 2.	**1.** *§ 3, stk. 4,* affattes således: »*Stk. 4.* Ved andre familiesammenførte udlændinge forstås udlændinge, der har haft opholdstilladelse her i landet i mindst fem år, og som har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person, der ikke er omfattet af stk. 2.«
§ 7. --- *Stk. 1…* *Stk. 2, nr. 1-3.*--- *Stk. 2, nr. 4.* hjælp til etablering i hjemlandet eller det tidligere opholdsland med indtil 25.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og med indtil 8.000 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år,	**2.** I *§ 7, stk. 2, nr. 4,* ændres »25.000 kr.« til: »116.954 kr.« og »8.000 kr.« til: »35.651 kr.«
Stk. 3. Hjælp til etablering efter stk. 2, nr. 4, udbetales i to dele, således at der ved tilbagevenden til hjemlandet udbetales indtil 15.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og indtil 5.000 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til etablering efter stk. 2, nr. 4, efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til etablering 12 måneder efter udrejsen af Danmark.	**3.** I *§ 7, stk. 3,* ændres »15.000 kr.« til: »16.954 kr.« og »5.000 kr.« til: »5.651 kr.«
§ 7. --- *Stk. 6.* Til en udlænding, der er omfattet af § 3, stk. 3 eller 4, kan hjælp til repatriering kun ydes, når udlændingen vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med den person, til hvem udlændingen har den familiemæssige tilknytning, som har dannet grundlag	**4.** *§ 7, stk. 6, 2. pkt.,* ophæves.

for opholdstilladelsen (referencen). Dette gælder dog ikke, hvis udlændingen er blevet skilt fra og ikke længere samlever med referencen, hvis referencen er død, eller hvis udlændingen som barn er blevet familiesammenført med sine forældre og efter sit fyldte 18. år ønsker at repatriere.

5. I *§ 7* indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»*Stk. 7.* Uanset stk. 6 kan der ydes hjælp til repatriering, hvis

1) udlændingen er blevet skilt fra og ikke længere samlever med referencen,

2) referencen er død,

3) udlændingen som barn er blevet familiesammenført med sine forældre og efter sit fyldte 18. år ønsker at repatriere, eller

4) udlændingen har opholdstilladelse på grundlag af en familiemæssig tilknytning til en herboende søn eller datter og er omfattet af § 10, stk. 1, nr. 4.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 8.

§ 10. ---

Stk. 1, nr. 1-2.---

Stk. 1, nr. 3. har tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark,

Stk. 1, nr. 4.---

Stk. 1, nr. 5. på tidspunktet for repatrieringen er fyldt 60 år, opfylder betingelserne for at modtage førtidspension eller er fyldt 50 år og på grund af sin helbredstilstand eller lignende forhold må antages ikke at kunne skaffe sig et forsørgelsesgrundlag i hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Stk. 2---

6. *§ 10, stk. 1, nr. 3,* ophæves. Nr. 4 og 5 bliver herefter nr. 3 og 4.

7. I *§ 10, stk. 1, nr. 5,* der bliver nr. 4, ændres »60 år« til: »55 år«.

8. I *§ 10* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning yde en supplerende løbende, månedlig reintegrationsbistand i 5 år til en udlænding, som er omfattet af § 3, stk. 1 eller 7, og som er berettiget til reintegrationsbistand efter stk. 1 og meddelt opholdstilladelse her i landet før den 1. juli 2002. Den supplerende reintegrationsbistand udgør 1.000 kr. pr. måned. I stedet for en løbende, månedlig ydelse i 5 år kan udlændingen, inden kommunalbestyrelsen træffer afgørelse efter

1. pkt., anmode om at modtage en løbende, månedlig, livslang ydelse på 800 kr. Anmodningen er uigenkaldelig.«

Stk. 3-6 bliver herefter til stk. 4-7.

9. *§ 10, stk. 5, 2. pkt.,* der bliver stk. 6, 2. pkt., affattes således:

»Bistanden fastsættes i forhold til leveomkostningerne i de enkelte lande og på grundlag af en vurdering af mulighederne for en vellykket repatriering.«

§ 13. ---

Stk. 1. Staten refunderer 75 pct. af en kommunes udgifter til hjælp til repatriering efter §§ 7 og 8. Staten refunderer en kommunes udgifter til reintegrationsbistand efter § 10.

10. I *§ 13, stk. 1,* ændres »75 pct.« til: »100 pct.«

§ 14. De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 3-5 og 8, og § 7, stk. 3 og 4, er fastsat i 2004-niveau og reguleres fra og med 2005 én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om satsreguleringsprocent.

11. I *§ 14* ændres »§ 7, stk. 2, nr. 3-5 og 8, og § 7, stk. 3 og 4« til: »§ 7, stk. 2, nr. 3, 5 og 8, og § 7, stk. 4«.

12. I *§ 14* indsættes som *stk. 2:*

»*Stk. 2.* De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 4, og § 7, stk. 3, er fastsat i 2010-niveau og reguleres fra og med 2011 én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 2. Repatrieringslovens § 3, stk. 4, § 7, stk. 2, nr. 4, § 7, stk. 3, § 7, stk. 7, § 10, stk. 1, nr. 4, § 10, stk. 3, og § 10, stk. 6, som affattet, indsat eller ændret ved denne lovs § 1, nr. 1, 2, 3, 5, 7, 8 og 9, finder anvendelse på ansøgninger om hjælp til repatriering efter lovens § 3 og ansøgninger om reintegrationsbistand efter lovens § 10, hvis repatriering finder sted den 1. januar 2010 eller senere. Dette gælder, uanset om kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse efter de hidtil gældende regler, jf. lovbekendtgørelse nr. 4 af 5. januar 2006, som ændret ved § 12 i lov nr. 404 af 8. maj 2006.

Stk. 3. Repatrieringslovens § 13, stk. 1, som ændret ved denne lovs § 1, nr. 10, finder anvendelse for kommunale udgifter afholdt fra og med regnskabsåret 2010.

Stk. 4. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fremsætter forslag om revision af loven i folketingsåret 2013-14.